

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 811/2019
16.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бојана Терзића, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 851/19 од 29.07.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку Кв број 50/2019 од 16.04.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 326/19 од 14.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 16. октобра 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 851/19 од 29.07.2019. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним пресудама Вишег суда у Чачку Кв број 50/2019 од 16.04.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 326/19 од 14.05.2019. године, у корист окривљеног Бојана Терзића повређен закон – одредбе члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку и члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 5. Кривичног законика.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку Кв број 50/2019 од 16.04.2019. године, усвојен је захтев Вишег јавног тужиоца у Чачку Ктр1 број 17/19 од 16.04.2019. године за изрицање јединствене казне окривљеном Бојану Терзићу, па су преиначене у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде Вишег суда у Чачку К број 45/10 од 18.04.2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 2815/11 од 21.12.2011. године, којима је окривљени Бојан Терзић оглашен кривим због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11) КЗ у вези члана 30. КЗ, кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 6) и тачка 11) у вези члана 30. КЗ, кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ и

кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, а које су преиначене пресудом Врховног касационог суда Кзз број 1522/2018 од 23.01.2019. године тако што је окривљени Бојан Терзић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 15 година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и време проведено на издржавању казне како је то наведено у изреци ове пресуде, те пресуда Основног суда у Нишу 17К број 3785/10 од 06.12.2016. године којом је окривљени Бојан Терзић оглашен кривим због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и става 1. КЗ у саизвршилаштву – у вези члана 33. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, па је Виши суд у Чачку, узимајући наведене казне као већ утврђене, применом одредаба члана 49. став 1. у вези члана 48. став 2. тачка 3. КЗ СРЈ („Службени лист СФРЈ“ бр. 44/75, 34/84, 74/87... и „Службени лист СРЈ“ бр. 35/92 ... 61/01), као и одредаба члана 552. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 556. став 1. тачка 1) ЗКП окривљеног Бојана Терзића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 15 година, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору и време проведено на досадашњем издржавању казне, како је то наведено у изреци првостепене пресуде.

Ставом два исте пресуде, стављена је ван снаге пресуда Вишег суда у Чачку Кв број 84/2018 од 30.05.2018. године.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 326/19 од 14.05.2019. године одбијена је као неоснована жалба Вишег јавног тужиоца у Чачку, а пресуда Вишег суда у Чачку Кв број 50/2019 од 16.04.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз број 851/19 од 29.07.2019. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и повреде члана 5. КЗ, те члана 48. став 2. тачка 3) КЗ СРЈ, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда закона у корист окривљеног Бојана Терзића.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да су побијаним правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда

закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 5. КЗ и члана 48. ств 2. тачка 3) КЗ СРЈ, у корист окривљеног Бојана Терзића.

Наиме, из изреке првостепене пресуде произилази да је првостепени суд, у поступку спајања казни окривљеном Бојану Терзићу, преиначио у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде Вишег суда у Чачку К број 45/10 од 18.04.2011. године, Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 2815/11 од 21.12.2011. године и Основног суда у Нишу 17К број 3785/10 од 06.12.2016. године, те да је применом одредаба чланова 49. став 1. у вези члана 48. став 2. тачка 3. КЗ СРЈ, узимајући као утврђене јединствену казну затвора у трајању од 15 година која је окривљеном изречена пресудом Врховног касационог суда Кзз број 1522/2018 од 23.01.2019. године и казну затвора у трајању од једне године на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Нишу 17К број 3785/10 од 06.12.2016. године, окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 15 година, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору и време проведено на досадашњем издржавању казне затвора.

Поступајући на овај начин – утврђењем у изреци првостепене пресуде да су преиначене у погледу одлуке о казни пресуде Вишег суда у Чачку К број 45/10 од 18.04.2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 2815/11 од 21.11.2011. године, које су преиначене пресудом Врховног касационог суда Кзз број 1522/2018 од 23.01.2019. године, и које су самим тим изгубиле своју самосталност, а затим узимајући очигледно као утврђену казну затвора из пресуде Врховног касационог суда Кзз број 1522/2018 од 23.01.2019. године и Основног суда у Нишу 17К 3785/10 од 06.12.2016. године, првостепени суд је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, обзиром да је изреку пресуде учинио противречном самој себи, односно остаје нејасно које казне је суд узео као утврђене.

Првостепеном пресудом истовремено је учињена и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 5. КЗ, што се такође основано истиче у захтеву Републичког јавног тужиоца.

Наиме, у конкретном случају Врховни касациони суд је пресудом Кзз број 1522/18 од 23.01.2019. године већ одлучио у поступку спајања казни окривљеном и изрекао му је јединствену казну затвора за дела која су извршена у стицају и због којих је окривљени Бојан Терзић осуђен правноснажним пресудама Вишег суда у Чачку К број 45/10 од 18.04.2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 2815/11 од 21.12.2011. године, а које пресуде су доношењем пресуде Врховног касационог суда изгубиле своју самосталност.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је кривично дело из члана 322. став 3. у вези става 2. и става 1. у вези члана 33. КЗ (због којег је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од једне године правноснажном пресудом Основног суда у

Нишу 17К број 3785/10 од 06.12.2016. године) извршено у току 2008. године, то је доношењем ове пресуде у правноснажно окончаном поступку већ примењен најповољнији закон по окривљеног. Стога је првостепени суд у конкретном случају био дужан да примени одредбу члана 60. став 2. тачка 2) КЗ, која је важила у време извршења кривичног дела из члана 322. став 3. у вези става 2. и става 1. у вези члана 33. КЗ ("Службени гласник РС" бр. 107/05), а не одредбу члана 48. став 2. тачка 3) КЗ СРЈ.

Дакле, првостепени суд је примењујући одредбу члана 48. став 2. тачка 3) КЗ СРЈ, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 5. КЗ, и изрицањем јединствене казне повредио закон у корист окривљеног Бојана Терзића, јер је примена блажег закона могућа до правноснажног окончања редовног кривичног поступка.

Исте повреде закона учинио је и Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени, обзиром да је одбио као неосновану жалбу Вишег јавног тужиоца у Чачку којом је указивано на ове повреде закона, налазећи да је првостепени суд у образложењу побијане пресуде изнео јасне и прихватљиве разлоге.

Како су, дакле побијаним правноснажним пресудама учињене повреде закона на које се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основано указује, то је Врховни касациони суд поднети захтев усвојио као основан и утврдио да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 5. КЗ и члана 48. став 2. тачка 3) КЗ СРЈ у корист окривљеног Бојана Терзића, не дирајући у правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. тачка 3) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица ,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић